

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314010134
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2014:6314010134.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Brezno JUDr. Mário Šulej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. septembra 2014 v trestnej veci obžalovaného O. D. takto

r o z h o d o l :

obžalovaný O. D. F. J. P. Á. X., nar. XX. A. XXXX v Y. A., trvale bytom
Ž. E. G., adresa na doručovanie písomností
A. Ú. Ž. E. G., nezamestnaný

s a u z n á v a z a v i n n é h o

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b Tr.zák.

p r e t o ž e

v obdobiach od 17. marca 2011 do 14. októbra 2012, od 21. novembra 2012 do 14. apríla 2013 a od 2. júla 2013 neprispieval riadne a včas na výživu svojich detí B. D., nar. X. B. XXXX do 31. marca 2014, E. D., nar. X. W. XXXX do XX. A.O. XXXX a P. D., nar. XX. O. XXXX do 8. septembra 2014, hoci podľa rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 16. marca 2011, sp. zn. 10P 419/2010, právoplatného 8. apríla 2011, ktorým bol nariadený výkon ústavnej starostlivosti nad maloletými deťmi, bol povinný prispievať na ich výživu výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa a to na každé zvlášť, počnúc dňom 29. októbra 2010 na účet Občianskeho združenia - Krízového strediska „Za dôstojný život“, Lučenec vždy do 25. dňa v mesiaci vopred a následne od 19. apríla 2011 na účet Detského domova Valaská, zároveň bol zaviazaný zaplatiť zročné výživné za obdobie od 29. októbra 2010 do 16. marca 2011 vo výške 309,45 € v splátkach po 5,- € mesačne pod následkom straty výhody splátok, čím za uvedené obdobie dlží na výživnom Občianskemu združeniu - Krízové stredisko „Za dôstojný život“, Lučenec sumu 389,52 € a Detskému domovu Valaská sumu vo výške 2.510,80 €.

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas a na viacerých osobách),

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.3 Tr.zák., § 36 písm.l Tr.zák., § 37 písm. m Tr.zák., § 38 ods.2 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods.2 písm.b Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal pod č. 2Pv 65/14/6603-4 dňa 2. apríla 2014 obžalobu na O. D. za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, 3 písm.b Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je tam uvedený.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý predtým prokurátor aktualizoval tak ako je ustálený vo výrokovvej časti. Následne obžalovaný na samosudcom položené otázky odpovedal

- či rozumie, čo tvorí podstata skutku, ktorý sa mu kladie za vinu - áno

- či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby - áno

- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu - áno

- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu - áno

- či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikoval ako určitý trestný čin - áno.

Samosudca poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o jeho vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods.1 písm.c Tr.por. Obžalovaný zotrval na svojom vyhlásení.

Na to samosudca prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania uvedeného skutku a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti samosudca kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1,3 písm.b, ktorý spáchal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (po dlhší čas a na viacerých osobách - ust. § 138 písm.b,j Tr.zák.).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný konal minimálne v tzv. nepriamom úmysle, keďže bol uzrozumený s tým, že si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom neplní v celom rozsahu a včas, hoci mu takáto povinnosť vyplývala zo zákona a z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 16. marca 2011, sp. zn. 10P 419/2010, právoplatného 8. apríla 2011.

Obžalovaný je ženatý, má 4 deti, býva v chatke bez popisného čísla. Je nezamestnaný, poberá sociálne dávky vo výške 60,- € mesačne, okrem toho má príjem približne 400,- € mesačne za prácu pre MsÚ v Žiari nad Hronom, z miesta bydliska je hodnotený všeobecne. V roku 2011 bol sankcionovaný za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, súdom bol doposiaľ devätnásťkrát trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 8. júla 2013, sp. zn. 3T 105/2013, právoplatným 10. augusta 2013, ktorým mu bol za prečin úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr.zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 30 mesiacov. Posledný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace vykonal v ústave so stredným stupňom stráženia 29. augusta 2012.

Samosudca hodnotil aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností podľa § 38 ods.2 Tr.zák. Obžalovanému poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval

(§ 36 písm.l Tr.zák.), priťažovalo mu, že už bol odsúdený za trestný čin (§ 37 písm.m Tr.zák). Za uvedený prečin možno uložiť trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov. Keďže poľahčujúca okolnosť bola v rovnováhe s priťažujúcou okolnosťou, nedošlo k zníženiu, ani k zvýšeniu hraníc ustanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods.3, 4 Tr.zák.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b Tr. zák. súd zaradiť páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vychádzajúc z týchto skutočností samosudca uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok. Keďže tento bol v posledných desiatich rokoch viackrát vo výkone trestu odňatia slobody, pričom tresty mu boli uložené za rôzne úmyselné trestné činy, zaradil ho na výkon tohto trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému bolo nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, pretože ide o osobu, ktorá má sklon opakovane páchať rôznu úmyselnú trestnú činnosť a to napriek vykonaniu predchádzajúcich uložených trestov, ktoré nepostačovali na jeho nápravu. Navyše trestný čin páchal aj počas plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia za inú úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh a výmeru, obsahuje v dostatočnej miere prvky represie, ako aj individuálnej a generálnej prevencie a zabezpečí dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr.zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.